

Eks. sige, om Onsdagen vil huske at gøre Anmeldelse om et ekstraordinært Arbejde, som man har paalagt om Søndagen. Jeg tror, at denne Bestemmelse ikke er heldig, og jeg vilde gerne have indsat en Bestemmelse om, at Anmeldelsen skulde være sket Søndag Aften til Politimesteren, der da skulde videresende den til Fabrikinspektøren.

Med Hensyn til de forskellige Kontrolbestemmelser kan det være ganske rigtigt, at Arbejdsbogen er falden bort — uagtet det er det eneste effektive Kontrolmiddel, man har —, al den Stund Bogholderikyndigheden i Haandværksfag ikke er meget udbredt, saa at disse Bestemmelser vilde virke ulideligt for Mesteren. Jeg siger derfor, at alle disse Kontrolbestemmelser betyde ikke meget. Der er nogle faa Fabrikinspektører, altfor faa til at gaa rundt i disse 4000 Bagerier ved Nattetid — jeg tror ikke, de gøre det — altsaa Kontrollen betyder ikke meget. Men lad os hæfte os ved det Punkt, hvor Kontrollen betyder noget, og som enhver kan se, nemlig at enhver kan gaa ind og spørge en Lærling: Er du 15 eller 16 Aar? Jeg tror, at hvis man sætter 16 Aar og 72 Timer Brutto som højeste Arbejdstid, er der naaet et Fremskridt ved denne Lov, hvad vi ikke have naaet paa den Maade, som Ministeren tror. Jeg ved nemlig godt — og det forudsætter jeg ogsaa —, at denne Lov ikke vil blive anvendt doktrinært, den kan ikke anvendes doktrinært og bør det heller ikke. I Virkeligheden vil man lukke Øjnene overfor en human Mester, der lægger Tiden lidt om, og det bør man selvfølgelig gøre. Men derfor bør man have en moralsk Rettesnor, og 72 Timer Brutto er tilstrækkeligt for Faget, det er tilstrækkeligt i København og bør ogsaa være det udenfor København. Sæt derfor den Regel ind. Overfor en Bagermester, der er human, vil man dog aldrig gøre Vrøvl, naar han lægger en halv Time paa til den ene eller den anden Side, alene fordi man ikke kan kontrollere ham.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg hører til dem, der ønske Forhandling med Landstinget om at forandre 15 Aar til 16 Aar og om at sætte en Grænse for den samlede Arbejdstid. Jeg gentager, at Bagerifaget er et meget godt Fag i mange Ting, men det har den Fejl, at det væsentlig arbejder med Lærlinge, og netop naar vi skulle til at lovgive om Arbejdsløshed, er det en farlig og uheldig Ting, at vi faa den ene Lærling efter den anden uddannet, uden at de nogen Sinde kunne faa Be-

skæftigelse som Svende. Under disse Forhold maa jeg tilstaa, at jeg kan ikke se det store Fremskridt i Loven, som de Herre paastaa, der er, og jeg kunde have ønsket, at den højtaerede Minister havde fulgt et Raad, som jeg en Gang hørte fra en gammel konservativ Minister, som nu ikke er længere. Han sagde følgende: Naar jeg skal komme med en lidt radikalt udseende Lov til Folketinget, forlanger jeg mindre, end jeg vil have, og naar jeg kommer til Landstinget med den, forlanger jeg mere, end jeg vil have, fordi Folk skulde have Lov til at lege med. Folketinget skal have Lov til at udvide, og Landstinget skal have Lov til at indskrænke. Men den ærede Minister har gjort den Fejl at være altfor beskeden og kun at tage omtrent det, han kunde nøjes med.

Dinesen: Det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lange) er forhindret i at være til Stede her i Dag og har derfor anmodet mig om at fremsætte en Bemærkning overfor det her foreliggende Lovforslag, som han kunde have ønsket at at gøre. Denne Bemærkning gaar ud paa, at der i Lovforslaget ikke er taget tilstrækkeligt Hensyn til den Forskel, der er mellem Bagerivirksomheden og Konditorivirksomheden. For Bagerierne gælder det i særlig Grad at arbejde om Natten eller i hvert Fald meget tidligt om Morgen, medens det for Konditorierne gælder mere om at arbejde sent paa Dagen og ud paa Aftenen. Den nævnte Folketingsmand er af den Formening, at ved den Affattelse, Lovforslaget har faaet i det andet Ting, er der ikke taget tilstrækkeligt Hensyn til denne Omstændighed, og han har bedt mig fremsætte denne Bemærkning for derved at henlede deres Opmærksomhed derpaa, som faa yderligere med Sagen at gøre.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg kan takke Tinget for den Imødekommen, det har vist overfor det foreliggende Lovforslag, der jo fra de forskellige Partiers Side er blevet hilst med Tilfredshed, naar jeg undtager de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck).

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) spurgte mig, hvorvidt Regelen i Lovforslagets § 5 om de 3 Timer kun skulde gælde for Arbejdere, der havde en samlet Arbejdsløshed paa mindst 24 Timer — eller, som det hed i det oprindelige Forslag, Fridøgnet, og jeg kan ganske bekræfte, at han havde Ret i